

Skatteministeriet

20. september 2018
J.nr. 2018 - 3141

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 521 af 29. august 2018 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Julie Lungholt

Spørgsmål

Det fremgår af Rigsrevisorernes Beretning nr. 20/2017, at Rigsrevisionen udtaler tvivl om, hvorvidt værdiansættelsesmodellen for restancerne er korrekt, fordi den bygger på en række præmisser for inddrivelsen, som ifølge statsrevisorerne ikke er til stede pt. Er det ministerens vurdering, at dette vil medføre yderligere afskrivninger, som Folketingets partier ikke er blevet gjort bekendt med?

Svar

Formålet med kursværdimodellen er at give et mere retvisende billede af gældens reelle værdi, end den nominelle værdi er udtryk for. Forskellen på gældens nominelle værdi og kursværdien er et udtryk for, at størstedelen af gælden til det offentlige generelt ikke vil kunne inddrives, primært fordi mange skyldnere er uden betalingsevne.

Der er således ikke tale om, at skatteforvaltningen afskriver og opgiver at inddrive gælden, men at denne søges inddrevet, når og såfremt der hos skyldneren på ny opstår betalingssevne. Jeg vil derfor gerne slå fast, at kursværdiansættelsen af gæld under inddrivelse (restancer) ikke er udtryk for hverken et realiseret eller fremtidigt tab eller afskrivning.

Modellen, som er udviklet af PwC for Skatteministeriet, følger anerkendte internationale standarder, ligesom den tager udgangspunkt i PwC's erfaringer med udvikling af lignende for bl.a. banker, realkreditinstitutter og finansielle institutioner i Europa tilpasset de særlige forhold, herunder inddrivelsesredskaber, der gælder for den offentlige sektor. Skatteministeriet vil over de kommende år arbejde med at forbedre modellens præcision i takt med, at Skatteministeriet får adgang til bedre og flere data om den historiske udvikling på inddrivelsesområdet.